

การสังเคราะห์องค์ความรู้ด้านการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่น*

SYNTHESIS OF KNOWLEDGE OF NETWORK MANAGEMENT AT THE LOCAL LEVEL

มนทกานต์ รอดคล้าย¹, มาธินี คงสกลิตย์² และ พิชักษ์ ภูตระกูล³

Monthakant Rodklai¹, Marthinee Khongsatid² and Phichak Phutrakhul³

¹⁻³วิทยาลัยการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

¹⁻³ College of Politics and Government, Suansunandha Rajabhat University, Thailand

Corresponding author E-mail: monthakant.ro@ssru.ac.th

Received 13 July 2022; Revised 15 August 2023; Accepted 22 August 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจองค์ความรู้ด้านการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่นและสังเคราะห์องค์ความรู้ด้านการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย ด้านวิธีวิทยาการวิจัย และด้านผลการศึกษา โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยระดับปริญญาโทและเอก จำนวน 8 เรื่อง

ผลการวิจัยพบว่า ด้านแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่ใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับแนวคิดการจัดการเครือข่าย รองลงมาได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ด้านวิธีวิทยาการวิจัย พบว่า มีรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มากที่สุด จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 75.00 อันดับรองลงมา ได้แก่ รูปแบบการวิจัยผสมผสาน (Mix Methodology) จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.00 ตามลำดับ ด้านผลการศึกษาพบว่าผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้านผลการศึกษา สามารถจำแนกข้อค้นพบเกี่ยวกับผลการศึกษา

* มนทกานต์ รอดคล้าย มาธินี คงสกลิตย์ และพิชักษ์ ภูตระกูล. (2566). การสังเคราะห์องค์ความรู้ด้านการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่น. วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 3(4), 63-80.

Monthakant Rodklai, Marthinee Khongsatid and Phichak Phutrakhul. (2023). Synthesis of Knowledge of Network Management at the Local Level. Journal of Political Science Mahamakut Buddhist University, 3(4), 63-80.;

ออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ 1) รูปแบบเครือข่าย 2) แนวทางการสร้างเครือข่าย 3) ประเภทของเครือข่าย และ 4) การเสริมสร้างเครือข่าย

คำสำคัญ: การสังเคราะห์, การจัดการเครือข่าย, ท้องถิ่น

Abstract

The purpose of this research was to explore the knowledge of local network management and to synthesize the knowledge of local network management in 3 aspects: theoretical concepts; research methodology and educational results Using a qualitative research model. The sample used in this research consisted of 8 research papers at master's and doctoral levels.

Most of the theoretical concepts used in this research were concepts and theories related to network management concepts. and the concept of participation in terms of research methodology, it was found that there were qualitative research (Qualitative Research) in the amount of 6 issues, accounting for 75.00% , followed by mixed research methods (Mix Methodology), in the amount of 2 issues, accounting for 25.00%. In terms of the study results, it was found that the findings about the study results could be classified into 4 issues: 1) network format, 2) network construction approach, 3) network type, and 4) network enhancement.

Keywords: Synthesis, Network management, Local

บทนำ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาอย่างมากทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับประเทศ เพราะเป้าหมายหลักขององค์กร คือ การบริการสาธารณะให้กับชุมชนท้องถิ่นและมุ่งให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (มนัส สุวรรณ และคณะ, 2546) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดได้ว่าเป็นการปกครองในระดับฐานรากที่มีความสำคัญ โดยเฉพาะอย่าง

ยิ่งการกระจายอำนาจภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญที่มีการกำหนดถึงแหล่งที่มาของอำนาจหน้าที่ แหล่งรายได้ ตลอดจนอำนาจในการกำหนดนโยบายต่าง ๆ ภายในพื้นที่ของตนเอง ทั้งนี้ เมื่อเราพิจารณาเปรียบเทียบพัฒนาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอดีตและปัจจุบัน โดยพิจารณาจากลักษณะความหมาย และคุณค่าของการปกครองท้องถิ่นของประชาชน (Local-Self Government) ในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทยในปัจจุบันมีพัฒนาการและมีพลวัตที่สูงมาก (นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ และคณะ, 2552)

การกระจายอำนาจส่งผลต่อการลดภารกิจและขนาดของรัฐบาลลงรวมถึงเป็นการเพิ่มขีดความสามารถของผู้บริหารและบุคลากรท้องถิ่น (Hayes,2002:20) ทำให้เกิดกระบวนการพัฒนาขึ้น คือ (1) ก่อให้เกิดและกระตุ้นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน (2) ก่อให้เกิดความรับผิดชอบของผู้นำต่อประชาชน (3) การปกครองท้องถิ่นที่เข้มแข็งจะจัดระบบเผด็จการโดยรัฐบาล และ (4) ในการสร้างประชาธิปไตยหรือการพัฒนาการเมืองที่มั่นคงจะต้องเริ่มจากการสร้างประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นก่อน (โกวิทย์ พวงงาม, 2548) ทั้งนี้ ตลอดระยะเวลานับตั้งแต่ปี พ.ศ.2540 ที่มีการกระจายอำนาจการปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่สามารถบริหารจัดการบริการสาธารณะให้ประสบความสำเร็จอย่างมีศักยภาพตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ ทั้งยังพบด้วยว่า การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนมาก มักเน้นการปฏิบัติให้ถูกต้องตามแนวคิดระบบราชการ โดยเชื่อว่าหากปฏิบัติตามกฎระเบียบที่บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างเคร่งครัด ทุกขั้นตอน จะนำไปสู่ประสิทธิภาพของการทำงาน (อุษณี มงคลพิทักษ์สุข, 2556)

เนื่องจากสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงและรวดเร็วทำให้หน่วยงานภาครัฐรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่บริหารจัดการท้องถิ่นจำเป็นต้องปรับวิธีการทำงานโดยต้องทำงานร่วมมือกับเครือข่ายจากภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่ ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ในการร่วมมือพัฒนาท้องถิ่นไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกัน (สถาบันพระปกเกล้า, 2553) การบริหารเครือข่ายของชุมชนท้องถิ่นเป็นรูปแบบหนึ่งของการประสานงานบุคคลหรือองค์กรทั้งที่มีอยู่ภายในชุมชนและกับภายนอกชุมชน การบริหารเครือข่ายจึงเป็นเครื่องมืออันทรงพลังของชุมชนในการสร้างความเข้มแข็งและดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืนของชุมชน ภายใต้หลักของความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน (ประเวศ วะสี, 2538) การบริหารเครือข่ายของชุมชนท้องถิ่นยังถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการ

ปฏิบัติการในขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของชาวบ้านในชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ของโลก การรวมศูนย์อำนาจและการดำเนินงานของรัฐบาล (เสรีพงศ์พิศ, 2548)

การบริหารเครือข่ายเป็นเรื่องยากถึงยากที่สุดเพราะเกี่ยวข้องกับตัวแสดงจำนวนมาก มีความซับซ้อนในการบริหาร ส่วนหนึ่งของความสำเร็จขึ้นอยู่กับความสามารถและความร่วมมือของกลุ่มองค์กรอื่น ๆ ซึ่งผู้บริหารไม่สามารถเข้าไปควบคุมดูแลได้โดยตรง นอกจากนี้บุคลากรภาครัฐทั้งราชการส่วนกลาง ภูมิภาคและท้องถิ่นมักคุ้นเคยกับการบริหารราชการตามสายการบังคับบัญชาตามลำดับชั้น ผู้บริหารภาครัฐได้รับการแต่งตั้งให้มีอำนาจสั่งการให้ผู้ใต้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังนั้น โอกาสก้าวพลาดประสพความล้มเหลวในการบริหารเครือข่ายมีสูง อปท.

ต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างเครือข่าย เครือข่ายมีคุณค่าและประโยชน์อะไรบ้าง ความสำคัญของเครือข่ายได้รับการพูดถึงทั้งในงานด้านวิชาการ ด้านธุรกิจ รวมทั้งการบริหารงานภาครัฐด้วย ในกรณีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะในบริบทของประเทศไทย ซึ่งการกระจายอำนาจยังอยู่ในระยะเปลี่ยนผ่าน อำนาจหน้าที่ในการแก้ปัญหาหรือการพัฒนาอยู่ในความรับผิดชอบของหลากหลายหน่วยงาน รวมทั้งข้อจำกัดของ อปท. ส่งผลให้ “เครือข่าย” เป็นเครื่องมือหรือวิธีการทำงานที่มีคุณประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อสร้างประโยชน์แก่ประชาชน (อลงกต สารกาล และศักดิ์สิทธิ์ ชมารเลิศ, 2561)

จากที่ได้กล่าวนี้จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะสำรวจองค์ความรู้ด้านการบริหารงานท้องถิ่นในมิติต่างๆขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งครอบคลุมในมิติการจัดการเครือข่ายผ่านงานวิจัยที่เกี่ยวข้องว่ามีสถานะองค์ความรู้เป็นเช่นไร โดยอาศัยการรวบรวมเอกสารต่างๆที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำเอกสารทั้งหมดเข้าสู่วิธีวิทยาการสังเคราะห์ (Synthesis Method) ให้ปรากฏเป็นผลการวิจัยที่สามารถแสดงให้เห็นถึงสถานะองค์ความรู้ทางวิชาการด้านการจัดการเครือข่าย ตลอดจนนำผลการวิจัยไปพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจองค์ความรู้ด้านการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่น

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความชิ้นนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสังเคราะห์งานวิจัยแบบวิธีปริทัศน์แบบพรรณนา (Narrative Review) เป็นการศึกษางานวิจัยอย่างพิถีพิถัน แล้วนำข้อสรุปจากงานวิจัยแต่ละเรื่องมาจัดหมวดหมู่ เปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่าง สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ Paterson, Thorne, Canam and Jillings (2001) ที่สังเคราะห์องค์ความรู้ด้านการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่น ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย (Meta Theory) ด้านวิธีวิทยาการวิจัย (Meta Method) และด้านผลการศึกษา (Meta Data Analysis) มาเป็นกรอบแนวทางในการสังเคราะห์งานวิจัยในเชิงคุณลักษณะหรือเชิงบรรยาย โดยมีขั้นตอนในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยระดับปริญญาโทและเอกที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่น ช่วงปี พ.ศ.2551-2562

2. ขั้นตอนการวิจัยมี 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย (1) สืบค้นงานวิจัยระดับปริญญาโทและปริญญาเอก จากฐานข้อมูล Thai Library Integrated System (ThaiLIS) ฐานข้อมูลห้องสมุดที่มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น (2) ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากงานวิจัยระดับปริญญาโทและปริญญาเอก โดยใช้คำสำคัญ การจัดการเครือข่าย ท้องถิ่น เป็นเกณฑ์ และ (3) ดำเนินการวิเคราะห์ สังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณลักษณะหรือเชิงบรรยาย (Qualitative Synthesis) ใน 3 ด้าน ได้แก่ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย ด้านวิธีวิทยาการ และด้านผลการศึกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูล การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่นโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อใช้ในการทำวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยบันทึกข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งทุติยภูมิ (Secondary data) แบบบันทึกข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นการบันทึกข้อมูลทั่วไปของเอกสาร ได้แก่ ชื่อเอกสาร ประเภทเอกสาร แหล่งที่มาของเอกสาร วันเดือนปีของเอกสาร หน่วยงานที่ผลิตงานวิจัย ประเภทของการวิจัย สาขาที่ทำการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดเกี่ยวกับงานวิจัย ประกอบไปด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การวิจัย สมมติฐานที่ใช้ในการวิจัย กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ตัวชี้วัดที่ใช้ในการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน อภิปรายผลการวิจัย สรุปผลการวิจัย ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ทั้งนี้ การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ประกอบไปด้วย (1) ศึกษาเอกสาร และตำราเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสรุปลักษณะรายละเอียดของงานวิจัย (2) สร้างแบบบันทึกข้อมูลรายละเอียดของงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่นที่จำเป็นต่อการสังเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (3) นำแบบบันทึกข้อมูล (Record Form) ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และ (4) ปรับปรุงแก้ไขแบบบันทึกข้อมูลตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้ (1) สืบหาชื่องานวิจัยระดับปริญญาโทและปริญญาเอก จากฐานข้อมูล Thai Library Integrated System (ThaiLIS) ฐานข้อมูลห้องสมุดที่มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้อง (2) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากหอสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หอสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สำนักหอสมุดกลางสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ สำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หอสมุดกลางมหาวิทยาลัยรามคำแหง หอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นต้น และ (3) ดำเนินการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่นสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่นด้วยเทคนิควิธีการวิเคราะห์เนื้อหา ศึกษาข้อมูลในแบบบันทึกข้อมูล จากการบันทึกข้อมูลจากงานวิจัยแต่ละเรื่อง แล้วแยกประเด็นการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เพื่อบรรยายสรุปข้อมูลเบื้องต้นที่ของ การจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่น ได้แก่ ชื่อเอกสาร ประเภทเอกสาร แหล่งที่มาของเอกสาร วันเดือนปีของเอกสาร หน่วยงานที่ผลิตงานวิจัย ประเภทของการวิจัย สาขาที่ทำการวิจัย ลงในตารางเพื่อแจกแจงความถี่แล้วแปลงเป็นคำร้อยละ สรุปเชิงบรรยายเพื่อให้เห็นภาพรวมที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

ส่วนที่ 2 เพื่อบรรยายสรุปผลงานวิจัยการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่นซึ่งได้ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่นการอภิปรายผลและข้อเสนอแนะจากแบบบันทึกข้อมูล โดยจำแนกตามประเภทของการวิจัย

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การสังเคราะห์องค์ความรู้ด้านการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่น” ได้นำเสนอผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยระดับปริญญาโทและเอกที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ด้านการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่น ช่วงปี 2551-2562 โดยถือการสำรวจครั้งสุดท้ายเมื่อสิ้นเดือนธันวาคม 2563 เป็นเกณฑ์ มีจำนวนทั้งสิ้น 8 เรื่อง รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปี พ.ศ. ที่ทำการวิจัย

ปี	จำนวน	ร้อยละ
2563	1	12.50
2556	1	12.50
2552	2	25.00
2551	4	50.00

จากตารางที่ 1 เมื่อจำแนกงานวิจัยระดับปริญญาโทและเอกที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ด้านการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่นตามปี พ.ศ. ที่ทำการวิจัย พบว่ามีงานวิจัยระดับปริญญาโทและเอกดำเนินการในช่วงปี ช่วงปี 2551-2563 โดยพบว่า ในปี 2551 มีการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ด้านการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่นมากที่สุดคือปีละ 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา มีการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับองค์ความรู้ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ปี 2552 ปีละ 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ 2556 และ 2563 ปีละ 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถาบันที่ทำการวิจัย

สถาบัน	จำนวน	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	1	12.50
มหาวิทยาลัยพะเยา	1	12.50

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	1	12.50
มหาวิทยาลัยมหิดล	1	12.50
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	1	12.50
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	1	12.50
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	2	25.00

จากตารางที่ 2 เมื่อจำแนกงานวิจัยระดับปริญญาโทและเอกที่เกี่ยวกับองค์ความรู้ด้านการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่นตามสถาบันที่ทำกรวิจัย พบว่ามีงานวิจัยระดับปริญญาโทและเอกดำเนินการในช่วงปี ช่วงปี 2551-2563 โดยพบว่างานวิจัยระดับปริญญาโทและเอกเป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์มากที่สุด จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมาเป็นของ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยละ 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับปริญญา

ระดับปริญญา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาโท	7	87.50
ปริญญาเอก	-	-
อื่น ๆ	1	12.50
รวม	8	100.00

จากตารางที่ 3 เมื่อจำแนกงานวิจัยระดับปริญญาโทและเอกที่เกี่ยวกับองค์ความรู้ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระดับปริญญา พบว่า เป็นงานวิจัยระดับปริญญาโท มากที่สุด จำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 87.5 และไม่มีงานวิจัยระดับปริญญาเอก รวมถึงมีงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.50

2. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้านทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยด้านทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยสามารถจำแนกข้อค้นพบเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี ที่ผู้ศึกษานำมาเป็นกรอบการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4 แนวคิด/ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับ	ผู้วิจัย	แนวคิด/ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย
1	วลัยลักษณ์ จันทรสวัสดิ์ (2551)	1. แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่าย 2. สถานการณ์ความยากจนในประเทศไทย 3. ทฤษฎีเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาความยากจนเพื่อการพึ่งตนเองอย่างยั่งยืน 4. หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน 5. แนวคิดเรื่องการพึ่งพาตนเองของชุมชน 6. กรอบและตัวชี้วัดการพัฒนาชนบท 7. ข้อมูลหน่วยงานเครือข่าย
2	อิราวัฒน์ ชมระกา (2551)	1. แนวคิดเครือข่าย 2. แนวคิดเกี่ยวกับโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ 3. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 4. รูปแบบการจัดการด้านการตลาด 5. การตลาดทางตรงโดยอิเล็กทรอนิกส์
3	จิรรัตน์ พัฒนคูหะ (2551)	1. แนวคิดเกี่ยวกับหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ 2. แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่าย 3. เครือข่ายหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ของจังหวัดกำแพงเพชร 4. แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์
4	สาริณีย์ จันทรศมี (2550)	1. แนวคิดเรื่องทุนทางสังคม 2. แนวคิดเรื่องการเคลื่อนไหวทางสังคม 3. แนวคิดเรื่องการพัฒนา
5	ปัญญา เมืองริน (2552)	1. แนวคิดการจัดการความรู้

ลำดับ	ผู้วิจัย	แนวคิด/ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย
		2. แนวคิดการเรียนรู้ 3. กระบวนการเรียนรู้ 4. การส่งเสริมการจัดการความรู้ 5. แนวคิดเกี่ยวกับชุมชน 6. ภูมิปัญญาท้องถิ่น
6	ฉกาจ ลอยทอง (2552)	1. แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่าย 2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับผู้นำและภาวะผู้นำ 3. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่น
7	ยุทธพล ผ่องพลีศาล (2556)	1. เครือข่ายทางสังคม 2. การมีส่วนร่วมของชุมชน 3. ปัญหาการกีดเซาะชายฝั่ง 4. การปรับตัวจากปัญหาการกีดเซาะชายฝั่ง กลยุทธ์ที่ใช้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการสร้างเครือข่าย 5. สถานการณ์การกีดเซาะชายฝั่งในพื้นที่ศึกษา
8	วรินทร์ลดา สืบดี (2563)	1. บริบททั่วไปของพื้นที่ศึกษา “ก๊วนพะเยา” 2. แนวคิดการจัดการเครือข่ายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 3. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม 4. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาประมงพื้นบ้าน 5. การประมงไทยและการประมงพื้นบ้าน 6. ข้อมูลเครือข่ายชมรมประมงพื้นบ้านก๊วนพะเยา 7. ความเป็นมาของธรรมนูญก๊วนพะเยา

จากตารางที่ 4 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้านทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย (Meta Theory) พบว่าผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่หลากหลายและแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยในแต่ละเรื่อง สำหรับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยนำมาใช้ได้แก่ (1) แนวคิดการจัดการเครือข่าย (2) แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม (3) แนวคิดเกี่ยวกับชุมชน

3. ด้านการสังเคราะห์งานวิจัยด้านวิธีวิทยาการวิจัย (Meta Method)

ในการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ด้านการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่น ด้านวิธีวิทยาการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการสังเคราะห์งานวิจัยออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ การออกแบบการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

(1) การออกแบบการวิจัย

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ การออกแบบการวิจัย

ประเภทการออกแบบการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)	-	-
การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)	6	75.00
การวิจัยผสมผสาน (Mix Methodology)	2	25.00
รวม	8	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่ารูปการวิจัยที่ผู้วิจัยดำเนินการประกอบด้วย 2 รูปแบบ ได้แก่ การ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)และ การวิจัยผสมผสาน (Mix Methodology) โดยพบว่ามีการใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มากที่สุด จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 75.00 อันดับรองลงมา ได้แก่ รูปแบบการวิจัยผสมผสาน (Mix Methodology) จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.00 ตามลำดับ

(2) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามี 3 กรณี คือ กรณีเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจะประกอบด้วย การเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเฉพาะเจาะจง สำหรับกรณีเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจะเป็นการสุ่มตัวอย่างการสุ่มตัวอย่างที่ทำงานภายในหน่วยงานท้องถิ่นที่ผู้วิจัยศึกษา และการวิจัยผสมผสานผู้วิจัยจะใช้การสุ่มตัวอย่างทั้งแบบเฉพาะเจาะจง แบบหลายขั้นตอน แล้วแต่

บริบทของงานวิจัยนั้น ๆ ส่วนการสัมภาษณ์จะใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจงสำหรับผู้ให้ข้อมูล

(3) การเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อจำแนกวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามรูปแบบการวิจัยพบว่า มีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามรูปแบบการวิจัย 3 รูปแบบ ได้แก่ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และ การวิจัยผสมผสาน (Mix Methodology) พบว่า กรณีเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพการเก็บรวบรวมข้อมูลจะใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสนทนากลุ่ม สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณจะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิจัยแบบผสมจะใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกและแบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

(4) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พบว่ากรณีเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพจะใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง แบบบันทึก กรณีการวิจัยเชิงปริมาณจะใช้แบบสอบถาม และหากเป็นการวิจัยแบบผสมจะใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง และแบบสอบถาม สำหรับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมืองานวิจัยทุกเรื่องจะใช้วิธีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณแบบสอบถามจะมีการตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาร์ค

(5) การวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กรณีเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพจะใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากนั้นจะสรุปความตามประเด็นที่ทำการวิเคราะห์ กรณีเป็นการวิจัยเชิงปริมาณใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย การวิเคราะห์ร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยค่า t-test แบบสองกลุ่มอิสระต่อกัน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

4. ด้านผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้านผลการศึกษา (Meta Data Analysis)

ในการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ด้านการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่นด้านผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้านผลการศึกษา ดังนี้

4.1 รูปแบบเครือข่าย

จากการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า รูปแบบเครือข่ายการจัดการในระดับท้องถิ่นนั้นมีรูปแบบการจัดการ คือ (1) เครือข่ายความร่วมมือภายใน (2) เครือข่ายความร่วมมือจากภายนอก และ (3) เครือข่ายความร่วมมือร่วมกันทั้งภายในและภายนอก

4.2 แนวทางการสร้างเครือข่าย

จากการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า แนวทางการสร้างเครือข่ายการจัดการในระดับท้องถิ่นนั้นมีแนวทาง ดังนี้ (1) การริเริ่มความร่วมมือจากสภาพปัญหาในพื้นที่ (2) ตัวแสดงที่เกี่ยวข้อง (3) บทบาทของตัวแสดงที่เป็นภาคีความร่วมมือ (4) การจัดโครงสร้างการทำงานร่วมกันของเครือข่าย (5) การตัดสินใจร่วมกัน และ (6) การมีเป้าหมายร่วมกัน

4.3 ประเภทของเครือข่าย

จากการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า ประเภทของเครือข่ายการจัดการในระดับท้องถิ่นมี ดังนี้ (1) เครือข่ายด้านการเรียนรู้-จะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนกันมากขึ้นและสร้างเสริมการเป็นเครือข่ายมากขึ้น (2) เครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กร -ทำให้เกิดความร่วมมือในภาคีที่เกี่ยวข้องและไม่เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงาน (3) เครือข่ายการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ - ทำให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติตามบริบทพื้นที่นั้น ๆ

4.4 การเสริมสร้างเครือข่าย

จากการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า การพัฒนาและเสริมสร้างเครือข่ายการจัดการในระดับท้องถิ่นมี ดังนี้ (1) การประสานความร่วมมือในระดับบุคคล (2) การประสานความร่วมมือระดับองค์กร (3) การพัฒนาขยายเครือข่าย

อภิปรายผล

จากการศึกษาในเรื่องการสังเคราะห์องค์ความรู้ด้านการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่น พบว่า

(1) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่นในช่วงปี 2551-2563 มีผู้ให้ความสนใจทำวิจัยจำนวนน้อยถ้าเทียบกับหัวข้ออื่น ๆ เช่น การกระจายอำนาจ การคลังท้องถิ่น การบริหารงานบุคคลท้องถิ่น เป็นต้น เนื่องด้วยเรื่องการจัดการเครือข่ายเป็นเรื่องที่ยากเพราะมีความซับซ้อนมีความล้มเหลวสูงทำให้อาจจะพบกรณีศึกษาที่ประสบความสำเร็จน้อยทำให้มีผู้สนใจศึกษาวิจัยกันน้อยด้วย อีกทั้งเป็นที่น่าสนใจระหว่างงานวิจัยทั้งหมดจะเป็นการศึกษาในระดับปริญญาโท โดยพบงานวิจัยตามความสนใจเพียง 1 ชิ้น โดยไม่พบการศึกษาวิจัยในเรื่องดังกล่าวในระดับปริญญาเอกเลยทำให้ศาสตร์ด้านการจัดการเครือข่ายอาจจะไม่เกิดการพัฒนาค่อยๆ ได้เท่าที่ควร

(2) ผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้านทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย (Meta Theory) พบว่าผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิด แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยนำมาใช้ ได้แก่ (1) แนวคิดการจัดการเครือข่าย (2) แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม (3) แนวคิดเกี่ยวกับชุมชน ทั้งนี้ ควรนำแนวคิดทฤษฎีอื่น ๆ เช่น แนวคิดด้านการบริหารจัดการเครือข่ายความร่วมมือ (Collaborative Governance) หรือที่เรียกในภาษาได้ว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกัน” (วสันต์ เหลืองประภัสร์ และคณะ, 2557) เพื่อนำมาเป็นกรอบในการศึกษาเพื่อให้เห็นเงื่อนไขพื้นฐาน รวมถึงปัจจัยที่จะทำให้เครือข่ายประสบความสำเร็จในการพัฒนาท้องถิ่น

(3) ผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้านวิธีวิทยาการวิจัย (Meta Method) โดยส่วนใหญ่จะเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ทั้งนี้ในรูปแบบการจัดการเครือข่าย ควรนำการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อให้เห็นถึงปัจจัยที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรค หรือปัจจัยที่ประสบความสำเร็จผ่านการสำรวจข้อมูลในหลากหลายพื้นที่ร่วมด้วยจะทำให้ได้รูปแบบของการจัดการเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(4) ผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้านผลการศึกษา (Meta Data Analysis) พบว่ารูปแบบของเครือข่ายจากงานวิจัยจะพบรูปแบบซ้ำ ๆ เช่น ธีรวิชัย จันทกุล (2557) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการสร้างเครือข่ายร่วมสร้างชุมชนท้องถิ่นสู่ตำบลสุขภาวะกรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลควนรู อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสงขลา ซึ่งผลการศึกษาพบว่าในเชิงกระบวนการนั้น โดยทั่วไปจะมุ่งเน้นกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรมทั้งภายในองค์กรภายในชุมชนและภาคีภายนอกร่วมสร้างภาคีพัฒนาเป็นเครือข่ายที่เกิดจากความสมัครใจ ที่จะ

เป็นการสร้างรูปแบบเครือข่ายที่เน้นการมีส่วนร่วมภายใน ภายนอก ทั้งนี้ปัจจุบันควรเน้นการสร้างเครือข่ายในโลกเสมือนมากขึ้นเพื่อลดข้อจำกัดในเรื่องของระยะทาง เวลาและพื้นที่ รวมถึงประโยชน์ด้านความประหยัดของเครือข่ายด้วย

สำหรับแนวทางการสร้างเครือข่ายควรเพิ่มเติมประเด็นการขยายขอบเขตเครือข่าย เช่นงานวิจัยของพฤต เอ็มมานูเอล (2553) เรื่องการสร้างความร่วมมือเพื่อต่อต้านการค้าแรงงานทาสบนเรือประมง ระหว่างมูลนิธิกระจกเงากับกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง พบว่า ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่เป็นประโยชน์คือการได้ขยายขอบเขตการปฏิบัติงานของเครือข่ายมากขึ้น เป็นต้น สำหรับประเภทของเครือข่าย จากผลการสังเคราะห์ประเภทของเครือข่ายพบว่าประเภทของเครือข่ายจะค่อย ๆ ปรับตัวตามปัญหาและบริบทการเปลี่ยนแปลงของสังคมดังนั้นงานวิจัยด้านการจัดการเครือข่ายระดับท้องถิ่นอาจจะได้เห็นเครือข่ายที่เพิ่มเติมในประเด็นที่ต่างออกไปจากการสังเคราะห์งานวิจัยชิ้นนี้ และสำหรับการเสริมสร้างเครือข่าย พบว่านอกจากการประสานความร่วมมือในระดับบุคคล การประสานความร่วมมือระดับองค์กร และการพัฒนาขยายเครือข่าย แล้วจะพบองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเสริมสร้างเครือข่ายได้แก่ การเริ่มจากการมีสมาชิก กรรมการ และผู้ประสานงาน เครือข่ายที่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ร่วมกัน จัดกิจกรรมร่วมกัน การทำหน้าที่อย่างมีจิตสำนึก การรับรู้มุมมองร่วมกัน การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน การมีผลประโยชน์และมีความสนใจร่วมกัน การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่ายอย่างกว้างขวาง การเสริมสร้างซึ่งกันและกัน การพึ่งพิงอิงร่วมกัน การปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน การถ่ายทอดความรู้ ทักษะการสื่อสาร และการบริหารข้อมูลข่าวสาร (ปาริชาติ สถาปิตานนท์ และชัยวัฒน์ ธีระพันธุ์, 2546)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาสรุปได้ว่าการสังเคราะห์องค์ความรู้ด้านการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย ด้านวิธีวิทยาการวิจัย และด้านผลการศึกษา โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยระดับปริญญาโทและเอก จำนวน 8 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่า ด้านแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่ใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับแนวคิดการจัดการเครือข่าย รองลงมาได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ด้านวิธีวิทยาการวิจัย พบว่า มีรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ

(Qualitative Research) มากที่สุด จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 75.00 อันดับรองลงมา ได้แก่ รูปแบบการวิจัยผสมผสาน (Mix Methodology) จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.00 ตามลำดับ ด้านผลการศึกษาพบว่าผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้านผลการศึกษา สามารถจำแนกข้อค้นพบเกี่ยวกับผลการศึกษาออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ 1) รูปแบบเครือข่าย 2) แนวทางการสร้างเครือข่าย 3) ประเภทของเครือข่าย และ 4) การเสริมสร้างเครือข่าย

สำหรับข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ประกอบไปด้วย

1. ในอนาคตสำหรับการศึกษาเรื่องดังกล่าว ควรมีการศึกษาในแหล่งข้อมูลอื่นๆ นอกเหนือไปจากระบบฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ออนไลน์ อาทิ ระบบฐานข้อมูลวารสารอิเล็กทรอนิกส์กลางของประเทศไทย
2. ในอนาคตสำหรับการศึกษาเรื่องดังกล่าว ควรมีการใช้ระเบียบวิธีแนวอื่นๆ ในการสังเคราะห์งานวิจัย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อองค์ความรู้ด้านการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่นต่อไปในอนาคต
3. ในอนาคตเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ขององค์ความรู้ด้านการจัดการเครือข่ายในระดับท้องถิ่น จึงควรศึกษาด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณมากยิ่งขึ้น เนื่องจากงานที่ทำการศึกษานั้น มักใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพเป็นสำคัญ

เอกสารอ้างอิง

- โกวิทย์ พวงงาม.(2548).การปกครองท้องถิ่นไทย: หลักการและมิติใหม่ในอนาคต. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน.
- ธีรวิชัย จันทกุล. (2557). การสร้างเครือข่ายร่วมสร้างชุมชนท้องถิ่นสู่ตำบลสุขภาวะ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลควนรู อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา. ใน วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ และคณะ. (2552). ความก้าวหน้ากระบวนการกระจายอำนาจในประเทศไทยและข้อเสนอ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประเวศ วะสี. (2538). เครือข่ายการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

- ปาริชาติ สถาปิตานนท์ และชัยวัฒน์ ธีระพันธุ์. (2546). สื่อสารกับสังคมเครือข่าย.น.7. ใน เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตร 3 การสร้างเครือข่ายที่มีพลัง สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: สถาบันการเรียนรู้และพัฒนาประชาสังคม.
- พฤต เอ็มมานูเอล.(2552). การสร้างความร่วมมือเพื่อต่อต้านการค้าแรงงานทาสบนเรือประมงระหว่าง มูลนิธิกระจกเงากับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง. ใน ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, การเมืองการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มนัส สุวรรณ และคณะ .(2546). การตรวจสอบขององค์กรภาคประชาชนในระบบการบริหารงานและกิจการสาธารณะของท้องถิ่น. เชียงใหม่: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วันดี เหลืองประภัสร์, นครินทร์ เมฆไตรรัตน์, และเกรียงชัย ปิงประวดี. (2557). การศึกษาและรวบรวมตัวอย่างการบริหารจัดการบ้านเมืองแบบร่วมมือกัน (Collaborative Governance) ระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคธุรกิจเอกชน ภาคประชาสังคมและชุมชน. ใน รายงานวิจัยเสนอต่อ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) ภายใต้การสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างสุขภาพ (สสส.). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2553). บันทึกเรื่องเด่นรางวัลพระปกเกล้า' 52 ด้านการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม. กรุงเทพมหานคร: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- เสรี พงศ์พิศ. (2548). เครือข่าย: ยุทธวิธีเพื่อประชาคมเข้มข้น ชุมชนเข้มแข็ง. กรุงเทพมหานคร: สถาบันส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน.
- วลัยลักษณ์ จันทรสวัสดิ์ .(2551). รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อแก้ปัญหาคาความยากจนอย่างยั่งยืนขององค์กรท้องถิ่นตำบลจริม อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- อิราวัฒน์ ชมระกา. (2551). รูปแบบการจัดการเครือข่ายการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชน จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยความร่วมมือของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์และองค์กรท้องถิ่น. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

- จิรารัตน์ พัฒนคุหะ. (2551). กลยุทธ์การพัฒนาเครือข่ายหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) จังหวัดกำแพงเพชร. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- สาริณีย์ จันทศิริ. (2550). การสร้างทุนทางสังคมเพื่ออนุรักษ์พื้นที่ป่าสาละ : ศึกษากรณี ขบวนการเคลื่อนไหวของเครือข่ายอนุรักษ์ป่าสาละ อ.นาโยง จ.ตรัง. ใน วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- ปัญญา เมืองรี. (2552). การศึกษากระบวนการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศึกษากรณี เครือข่ายกลไกกรมธรรมชาติ จังหวัดระยอง. ใน วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ฉกาจ ลอยทอง. (2552). เครือข่ายศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลในประเทศไทย. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ยุทธพล ผ่องพลีศาล. (2556). เครือข่ายชุมชนเพื่อป้องกันปัญหาภัยพิบัติด้วยวิธีภูมิปัญญาท้องถิ่น: กรณีศึกษาการปักไม้ผ่าชะลอคลื่นของเครือข่ายรักษ์อ่าวไทยตอนบน. ใน วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วรินทร์ลดา สืบดี. (2563). แนวทางการพัฒนาการจัดการเครือข่ายประมงพื้นบ้านกวนพะเยา. ใน วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- อุษณี มงคลพิทักษ์สุข. (2556). ภาวะผู้นำเต็มขอบเขตของปลัด อบต. กับประสิทธิผลของ องค์การ: การวิเคราะห์จำแนกพหุ. วารสารร่มพญักษ์, 31(2), 19-48.
- อลงกต สารกาล และศักดิ์สิทธิ์ ฆารเลิศ. (2561). แนวทางการสร้าง อบต. ที่เป็นเลิศ ด้านการ เสริมสร้างเครือข่าย. วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์, 9(1), 29-58.
- Haeyes, J. (2002). The Theory and Practice of Change Management. Palgrave: Wiltshire.
- Paterson, B. L., Thorne, S. E., Canam, C., & Jillings, C. (2001). Meta-study of qualitative health research: A practical guide to meta-analysis and meta-synthesis, 3, Sage.